

ค ว า ม ส ัต ย์
ง จั ด อ ัน ต ร า ย

คำสัตย์แล เป็นวาจาไม่ตาย นั้นเป็นธรรมเก่า
สัตบุรุษทั้งหลายเป็นผู้ตั้งมั่นในความสัตย์
ที่เป็นอรรถเป็นธรรม

ความสัตย์ ขจัดอันตราย

๔๘๓

พระพุทธศาสนา เป็นศาสนาแห่งการปฏิบัติ พุทธศาสนิกชนที่ดี จึงควรศึกษาและปฏิบัติตามคำสอนของพระบรมศาสดาอย่างจริงจัง เพื่อให้เข้าถึงแก่นแท้ของชีวิต บรรลุเป้าหมายสูงสุด คือ บรรลุมรรคผลนิพพาน เมื่อเราตั้งใจปฏิบัติธรรมอย่างถูกวิธี ก็ akan เห็นผลของการปฏิบัติในปัจจุบัน ไม่ต้องไปรอคอยในภพชาติหน้า หากเราพบอุปสรรคในขณะที่กำลังทำความเพียร หรือสร้างความดี อย่าท้อแท้หรือสิ้นหวัง เพราะอุปสรรคเป็นเพียงเครื่องทดสอบกำลังใจของเราเท่านั้น กำลังใจจะมีไม่สิ้นสุดเมื่อนำใจมาหยุดไว้ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ เพราะที่ตรงนี้เป็นต้นแหล่งของพลังแห่งความดี ที่ทำให้ใจของเรามีพลัง ไม่ท้อแท้ท้อถอย ดังนั้นเราต้องน้อมนำใจมาไว้ที่ศูนย์กลางกายตลอดเวลา

มีพระอรหันตเถระรูปหนึ่ง กล่าวธรรมภาษิตไว้ว่า

“สจฺจํ เว อมตา วาจา เอส ธมฺโม สนนฺตโน
สจฺเจ อตฺเต จ ธมฺเม จ อาหุ สนฺโต ปติฏฺฐิตา

คำสัตย์แล เป็นวาจาไม่ตาย นั้นเป็นธรรมเก่า ลัตบุรุษทั้งหลายเป็นผู้ตั้งมั่นในความสัตย์ ที่เป็นอรรธเป็นธรรม”

ความจริงเป็นสิ่งไม่ตาย อมตวาจา คือ วาจาที่ไม่ตาย เป็นจริงตลอดกาล บุคคลใดยึดความจริงเป็นหลักในการดำเนินชีวิต

ความสัตย์ ขจัดอันตราย

๔๘๔

ต้องไม่พูดเท็จ ไม่พูดส่อเสียด ไม่พูดคำหยาบ และไม่พูดเพ้อเจ้อ บุคคลนั้นจะพบแต่ความสำเร็จ เป็นที่เชื่อถือ ผังของความเป็นคนจริง คนซื่อสัตย์ มีสัจจวาจาเป็นเยี่ยม จะติดตัวบุคคลนั้นไปตลอดทุกภพทุกชาติ เมื่อรับคำว่าจะทำอะไร ก็ไม่เคยให้คนอื่นผิดหวัง ทำการคบค้าสมาคม ก็ไม่เคยคดโกง ไม่โกหกหลอกลวง พลังแห่งความสัตย์จะก่อให้เกิดเป็นบุคคลที่ศักดิ์สิทธิ์ คือ เป็นผู้มีความวาจาสิทธิ์ มีฤทธิ์มีเดช มีอานุภาพ พูดอะไรก็จะเป็นไปตามนั้น แปลงวาจาอะไรก็จะสำเร็จหมดทุกประการ

เมื่อถึงคราวแนะนำสั่งสอนให้คนอื่นทำความดี ก็มีวาจาเป็นสุภาสิต พูดโน้มน้าวให้คนอื่นอยากปฏิบัติตาม เป็นที่นำเลื่อมใสของผู้ได้ยินได้ฟัง มีถ้อยคำอันเป็นสิริมงคล เหมือนเป็นแหล่งแห่งถ้อยคำ *ดังเรื่องของสามเณรอรหันต์ในสมัยพุทธกาล ผู้มีวาจาสัตย์ทำให้เอาชนะใจมหาโจร และรอดพ้นจากความตายมาได้ ทั้งยังทำให้บิดามารดารอดพ้นจากความตายด้วย

ท่านชื่อ อธิมุตตกสามเณร ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของพระสังกัจจเอระ ท่านตั้งใจออกบวชตั้งแต่อายุยังน้อย ครั้นอายุใกล้ครบ ๒๐ ปี พระเถระได้ให้สามเณรกลับบ้านเพื่อไปสอบถามวัน

ความสัตย์ ขจัดอันตราย

๔๘๕

เดือน ปีเกิด จากโยมพ่อโยมแม่ให้แนนอนก่อน แล้วจึงกลับมาอุปสมบท ในระหว่างทางมีโจร ๕๐๐ กำลังชุมดักจับคนที่เดินทางไปในป่า นั้น เพื่อนำไปฆ่าบูชาเทพเจ้าที่ได้บวงสรวงไว้ เมื่อสามเณรเดินเข้าไปในป่า พวกโจรพากันล้อมจับท่านไว้

ถึงกระนั้น สามเณรไม่มีความตกใจ หรือหวั่นไหวในมรณภัยแต่อย่างใด ท่านกลับนึกสงสารพวกโจร ที่ประพฤติดัว เบียดเบียนทั้งตนเองและผู้อื่นให้เดือดร้อน จึงตั้งเมตตาจิตแผ่ กระแสเมตตาธรรมไปยังพวกโจร พร้อมกับแสดงธรรมด้วยถ้อยคำที่ไพเราะ ทำให้หัวหน้าโจรเกิดความรักความเอ็นดูในสามเณร ต่างปรึกษากันว่าจะปล่อยสามเณรกลับไป เพียงแต่ขอให้สามเณร อย่าได้บอกที่อยู่ของพวกตนให้ใครรู้เป็นเด็ดขาด เมื่อสามเณรรับปากจะไม่บอกใครอย่างแนนอน พวกโจรจึงได้ปล่อยท่านไป

เมื่อสามเณรรอดพ้นจากมรณภัย จึงเดินทางต่อไป และได้พบบิดามารดาในระหว่างทาง ซึ่งท่านทั้งสองกำลังจะไปทำธุระยังต่างเมือง สามเณรได้รักษาคำสัญญาที่ให้ไว้กับโจร จึงไม่ได้บอกโยมพ่อโยมแม่ว่า มีโจรดักชุมรออยู่ข้างหน้า ได้แต่ไต่ถามเพียงเรื่องวัน เดือน ปีเกิด ที่พระอาจารย์ให้มาถามเท่านั้น โยมพ่อโยมแม่ได้นิมนต์ให้ท่านไปรออยู่ที่บ้านก่อน หลังจาก

ความสัตย์ ขจัดอันตราย

๔๘๖

เสร็จภารกิจจึงจะกลับมาบอก ท่านทั้งสองจึงเดินทางต่อไป และถูกพวกโจรจับตัวไปในที่สุด

โยมพ่อโยมแม่ของสามเณร เห็นพวกโจรกำลังเตรียม มีดเตรียมหลาวต่อหน้าต่อตา ทั้งหวาดกลัวต่อมรณภัย ทั้งโกรธเคืองตัดพ้อสามเณรที่ไม่ยอมบอกว่า ในป่ามีโจรคอยดักทำร้าย ปลอ่ยให้พ่อแม่มาหาที่ตายแน่ๆ สงสัยสามเณรคงเป็นพวกเดียวกับโจร ๕๐๐ เหล่านี้ พวกโจรได้ยินเสียงพรั่นของคนที่ทั้งสอง จึงรู้ว่าสามเณรเป็นคนรักษาคำพูด แม้เป็นโยมพ่อโยมแม่ก็ไม่ยอมบอก เพราะกลัวจะเสียลัทธิให้ไว้กับโจร

พวกโจรเห็นความอัศจรรย์เช่นนั้น ซึ่งหาได้ยากในหมู่มนุษย์ ก็ยิ่งเพิ่มพูนความศรัทธาเลื่อมใสในสามเณรมากขึ้นไปอีก อยากกลับตัวกลับใจเป็นคนดี จึงตัดลึนใจปลอ่ยโยมพ่อโยมแม่ของท่าน พวกนักเลกาชีพโจรอย่างเด็ดขาด อีกทั้งชวนกันเดินทางไปขอบวช และขอเป็นลูกศิษย์ศึกษารธรรมะกับสามเณรด้วย

เมื่อสามเณรเห็นว่า มหาโจรทั้ง ๕๐๐ มีความตั้งใจจริงที่จะกลับตัวกลับใจ มีจิตอนุโมทนาจึงให้ทุกคนโกนผมบวชเป็นสามเณร จากนั้นได้พาสามเณรใหม่ไปพบพระอาจารย์ พระอาจารย์บอกให้สามเณรพาไปเข้าเฝ้าพระบรมศาสดา เมื่อทุกรูปเดินทางไปเข้าเฝ้าพระพุทธองค์ ต่างกราบทูลเรื่องราวทั้งหมด

ความสัตย์ ขจัดอันตราย

๔๘๓

ในที่สุดหลังจากที่ทุกรูปพึงธรรมแล้ว ก็ได้บรรลุลหรรณเป็นพระอรหันต์กันทั้งหมด

เรื่องของสามเณรนี้เป็นเรื่องยืนยันว่า ลััจจะเป็นวาจาไม่ตาย แม้ว่าเราจะพบกับปัญหาหรืออุปสรรคต่างๆ ในชีวิตก็ให้มีใจตั้งมั่นอยู่ในความดี ให้รักษาลััจจะยิ่งชีวิต รักษาไว้เหมือนกับเกลือรักษาความเค็ม เมื่อเราประพฤดิธรรม ธรรมะย่อมปกปกป้อง ค่ຸมครองรักษาเรา เพราะธรรมะย่อมรักษาผู้ประพฤดิธรรมเสมอ

การกระทำของเราทุกอย่าง เราย่อมรู้ยู่แก่ใจดี ความลับไม่มีในโลก คนที่พูดโกหกอาจจะปิดบังคนอื่นได้ แต่ปิดบังตนเองไม่ได้ ต้องหลอกตนเองเรื่อยไป ตั้งแต่คิดเรื่องที่ไม่จริงก็หลอกตนเองไปขึ้นหนึ่งแล้ว ครั้นพูดให้คนอื่นฟัง ตนเองก็ต้องรับฟังเรื่องไม่จริงนั้นด้วย จากนั้นก็ต้องตามจำเรื่องที่ไม่จริงเมื่อในใจมีแต่เรื่องไม่จริง บาปอกุศลจึงเพิ่มมากขึ้น เมื่อค่ຸนกับเรื่องไม่จริง ชีวิตจึงพบแต่ของไม่จริง และไม่เคยประสบความสำเร้จใดๆ

ดังนั้น เราควรพูดแต่วาจาสุภาษิต พูดแต่เรื่องจริงที่มีประโยชน์ พูดแต่เรื่องที่ทำให้ใจสบาย ใครที่อยู่ใกล้ก็ชวนเขามาสร้างบารมี มาให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา แนะนำให้

ความสัตย์ ขจัดอันตราย

๔๘๘

ทุกคนในโลกดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องดีงาม เมื่อเราพูดอย่างนี้บ่อยๆ ถ้อยคำของเราจะสะอาดบริสุทธิ์และมีพลัง เป็นวาจาที่เป็นสิริมงคล สามารถสร้างความศรัทธา เป็นวาจาที่เป็นที่รัก

นอกจากนี้ คำพูดควรเป็นไปเพื่อก่อให้เกิดคุณประโยชน์ ทั้งผู้พูดและผู้ฟัง เพราะสิ่งต่างๆ ในโลกนี้ ที่จะบั่นทอนกำลังใจคนได้มากที่สุด ไม่มีอะไรเกินกว่าคำพูด และสิ่งที่ให้กำลังใจคนได้มากที่สุด ก็ไม่มีอะไรเกินกว่าคำพูด ฉะนั้น เราต้องพูดแต่สิ่งที่ดี ค่อยๆ แนะนำตักเตือนกันไป โดยเฉพาะลูกหลานเยาวชนของชาติ ที่กำลังอยู่ในวัยเรียน คุณพ่อคุณแม่ต้องรู้จักแนะนำด้วยวาจาที่ให้ความรักความอบอุ่น ลูกหลานก็จะเกิดกำลังใจอยากประพฤติปฏิบัติตาม

การทำหน้าที่กัลยาณมิตร ชักชวนเพื่อนร่วมโลกให้หันมาประพฤติธรรม ชวนกันสถาปนากัลยาณมิตร เป็นหน้าที่ของพวกเราคนสร้างบารมี เป็นภารกิจหน้าที่ ที่มีประโยชน์ต่อโลก งานสร้างสันติสุข ปลุกฝังคุณธรรมให้แก่มวลมนุษยชาติ มีความสมัครสมานสามัคคีปรองดองกันนั้น ไม่ใช่เป็นหน้าที่ของใครคนใดคนหนึ่ง แต่เป็นหน้าที่ของทุกๆ คน เป็นหน้าที่อันทรงเกียรติยิ่งกว่าหน้าที่ใดๆ ในโลก และยังเป็นทางมาแห่งบุญกุศล

ถ้าหากเราสถาปนากัลยาณมิตรได้อย่างแท้จริง

ความสัตย์ ขจัดอันตราย

๔๘๕

ทุกครอบครัวจะเป็นครอบครัวที่ผาสุก สังคมจะเกิดความสงบสุข
ทำให้เกิดความสว่างไสวไปทั่วทุกหนทุกแห่ง ธรรมะจะคุ้มครอง
ผู้ประพฤติธรรม อำนวยความสุขความสำเร็จให้บังเกิดขึ้นแก่
คนทั้งโลก

